

[Ole M. Nielsen]

Vi vil derimod gerne have os frabedt hr. Aage Brusgaards vurdering af, hvad vores vælgere ønsker af os. Det tror vi faktisk fint vi er i stand til at pejle selv.

Hvad angår det beskedne politiske indhold, der var i hr. Aage Brusgaards tale, gik det vist stadig væk på postulatet om, at den foreliggende lovgivning var et udtryk for centralisering. Der er ikke skygge af kød på benet i den sag.

Hanne Severinsen (V):

Enhver, som overværede debatten i fredags, vil vide, at den afslørede, at den reelle forskel på Venstres, De Konservatives og Fremskridtspartiets måde at beskytte kysterne på og så den måde, regeringen vil beskytte kysterne på, er, at vi har den opfattelse, at hvis man indlægger overordnede retningslinjer i region- og kommuneplanlægning, kan amtsrådsmedlemmer og kommunalbestyrelser godt forstå det. Den opfattelse har regeringen ikke; det synes vi er centralisme.

En gennemførelse af forslaget vil betyde, at der ustandselig vil forekomme en udbredt grad af smagsdommeri, hvor man vil se, at ministeriet på den ene side og amtsrådsmedlemmer og kommunalbestyrelser på den anden side skal sidde og blive enige om noget, som vi, da vi vedtog planloven, havde forudsat lagt ud til amter og kommuner.

Det, som kystcirkulæret var tænkt som af den tidligere regering, var et signal til amter og kommuner, og så regnede vi med, at man også selv kunne finde ud af det. Det regnede den nuværende minister ikke med, og jeg medgiver ham, at sådan som han har administreret kystcirkulæret, kunne det såmænd være ligegyldigt, om vi havde et kystcirkulære eller en lov. Jeg indrømmer, at jeg her gentager mig selv fra i fredags, men jeg synes, det i hvert tilfælde skal være sagt her fra talerstolen også ved tredje behandling, at centraliseringen ligger i mistænkeliggørelsen af amters og kommunalbestyrelses muligheder for og vilje til selv at foretage den beskyttelse af kysterne.

Jens Jørgensen (KF):

Må jeg begynde med at sige, at det var med meget stor forbløffelse, at jeg for lidt siden hørte miljøministeren gå ind i en disput om et emne, der var drøftet med hr. Grove. Det kan ikke være miljøministeren ubekendt, at hr. Grove i

dette øjeblik indtager formandsstolen, og jeg synes, det er fuldstændig uhørt, at man går ind i en debat med et af Folketingets medlemmer, der ikke har mulighed for at forsvare sig på nuværende tidspunkt.

Jeg skal ikke gå ind i substansen, for den har vi drøftet ved flere lejligheder – under behandlingen af et helt andet lovforslag forrige tirsdag var vi langt inde i den – men jeg kan ikke lade være med at sige, at jeg ikke synes, det er en god dag for miljøet. Man kan sige, det er en god dag for centralisme, for mere statsstyring, for mere bureaukrati, for mere ministervælde, men det er ikke en god dag for de miljøpolitikere, der ønsker at styrke den lokale indflydelse, styrke det lokale forsvar for miljøet.

Lad mig til sidst fastslå, at vi fortsat følger den linje, som den tidligere regerings miljøminister lagde. Når miljøministeren siger, at der er sket en kursændring, er det naturligt, fordi miljøministeren ikke kan følge, hvad der sker i de enkelte udvalg, så tæt, som vi andre kan. Vi holder fast ved det, vi har stået for, og det, jeg har sagt.

Når jeg hører miljøministeren påstå, at det skulle være Fremskridtspartiet, der styrer os i miljøpolitikken, føler jeg mig fristet til at sige, at det er det modsatte, og til at citere Piet Hein, der engang sagde:

»En yndet form for polemik, består i det probate trick, at dutte folk en mening på, hvis vanvid alle kan forstå.«

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Ministeren ønsker åbenbart en debat her ved tredje behandling. Det kan han godt få. Først til det med, hvem der styrer hvem. Jeg tror, at både V, K og Z er selvstyrende, de styrer hinanden og sig selv.

Ministeren sagde, at vi, der stemmer imod dette lovforslag, ikke ønsker at beskytte kysterne. Det er jo sludder af den allerværste karat. Det er netop os, der fortsat ønsker at beskytte dem. Vi kan jo se ved at køre langs kysterne her i Danmark, at de er beskyttede. Ministeren kan ikke finde ét eneste sted, hvor uønsket byggeri har fundet sted, når man lige undtager perioden fra 1940 til 1945, og det er jo netop, fordi kommunerne og amterne har administreret byggeriet ved kysterne. Og det er det, vi fortsat ønsker skal ske.